

Spørgsmålet er jo: Hvor store huller skal vi lade stå åbne i forhold til hvor mange arbejdspladser? For det, hr. Jacob Buksti siger, er, at selv om det her hul ikke kan lukkes fuldstændigt nu og her, så skal vi slet ikke gøre noget, så skal vi bare lade hullet stå åbent.

Kl. 14.05

Hr. Jacob Buksti har både i maj måned sidste år og i oktober måned spurgt regeringen, hvad man vil gøre for at lukke hullet. Nu lukker vi det, og så siger hr. Jacob Buksti: Det var faktisk slet ikke det, jeg mente.

Det synes jeg er en meget dobbeltmoralisk holdning at have, og derfor er jeg glad for, at der er et flertal i Folketinget, der vil lukke det her skattehul med samme iver, som regeringen sørger for at lukke andre skattehuller.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg synes, at den replik, der kom her, er meget betegnende for skatteministeren. Jeg synes, ministeren skulle tage at falde ned. Ministeren har enten ikke hørt efter, hvad der blev sagt under førstebehandlingen, eller også sidder ministeren og giver indtryk af noget helt andet.

Jeg skal derfor citere fra, hvad der blev sagt under førstebehandling på mine vegne:

»Det er således nok muligt, at regeringens forslag er et resultat af regeringens bestræbelser på at lukke skattehuller. Det er al ære værd, men initiativet kommer først efter, at hullet i dette tilfælde er blevet påvist af hr. Jacob Buksti i spørgsmål nr. S 3383 af 21. maj 2003 og igen i spørgsmål nr. S 31 af 7. oktober 2004.

Men det er da positivt, at regeringen nu vil forsøge at lukke dette hul i momsreglerne og imødegå den konkurrenceforvriddning, der ligger i de eksisterende regler.

Problemet er imidlertid, at som forslaget er udformet, synes det ikke helt at lukke hullet. Og hvad værre er, så synes det at præmiere trykkerivirksomheder, der flytter deres produktion til et ikke-EU-land, idet den momsfri trafik så tilsyneladende kan fortsætte.

Derfor hænger ministerens argumentation her jo ikke sammen. Jeg synes, ministeren skulle lade være med at være så polemisk. Jeg synes, ministeren i stedet for skulle forholde sig til det spørgsmål, vi stiller, og som også står i betænkningen, nemlig: Hvordan kan det være, at man ikke vil løse det her ved en generel ændring af EU-reglerne, som finansministeren har sagt han arbejder for?

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Jeg er meget glad for, at hr. Jacob Buksti bekræfter, at her er et hul i skattelovgivningen, som Socialdemokratiet nu ikke vil være med til at lukke. Det afslører hykleriet i hele den diskussion omkring skattehuller, som Socialdemokratiet ellers har forsøgt at slå sig op på. Her, siger hr. Jacob Buksti, er der et skattehul, men vi vil ikke være med til at lukke det, for det var ikke lige den løsning, vi havde tænkt os.

Jeg må sige til hr. Jacob Buksti: Regeringen har klart tilkendegivet, at vi vil forsøge at få lukket hele hullet gennem en generel ændring af EU-reglerne. Det er tilkendegivet over for hr. Jacob Buksti i den besvarelse, der blev afgivet i oktober 2003, og derfor ved hr. Jacob Buksti udmærket godt, hvad det er, regeringen arbejder for, nemlig en generel EU-retlig ændring.

Det, jeg anholder hr. Jacob Buksti og hr. Jacob Bukstis parti for, er, at man på den ene side svinger sig op som de store hulbekæmpere i dansk skattelovgivning, og på den anden side, når der så er et konkret hul, men man ikke kan lide konsekvenserne af, at vi ændrer lovgivningen og lukker hullet, ja, så bakker man ud. På trods af, at man står heroppe på talerstolen og siger, at der er et hul, så siger man: Vi vil alligevel ikke være med til at lukke det.

Vi ved godt, at vi ikke lukker det fuldstændigt i dag, men vi lukker en stor del af det, og vi arbejder på at få det lukket fuldstændigt. Det sørgelige er, at Socialdemokratiet ikke vil være med.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg synes, det er fuldstændig utroligt. Bare fordi regeringen og ministeren har fået granatchok, efter at det blev påpeget, at man selv havde åbnet et stort hul, TDC-hullet, og man derefter løb forvirret rundt, så der nu sidder en undersøgelseskommission, der skal forklare, hvorfor det ikke var rimeligt, så kommer man, hver gang man hører ordet hul, med en stor pæl og rammer ned igennem uden at tænke på, hvad konsekvenserne er.

Det er jo ikke ligegyldigt, hvordan man lukker huller. Det må da være sådan, at der skal være et vist forhold mellem, hvad hullet er, og hvad konsekvenserne er. Man kommer så med det her, hvor man lukker hullet med en tragt, så det fortsat løber igennem. Samtidig er det sådan, at man ikke får noget som helst ud af det. Der